

EL LLENGUATGE

Altre a fer

L'ús del mot *altre* com a pronom neutre és més aviat poc conegut. Les gramàtiques no en solen donar notícia, però el trobem recollit al Diccionari Fabra, amb el seu significat explicat simplement per mitjà d'un exemple: *No hi havia altre a fer que resignar-se*. La gran Enciclopèdia Catalana, seguint el Fabra, prescindeix també de cap explicació i es limita a reproduir-ne l'exemple (amb una curiosa alteració, deguda segurament a escrúpols ideològics: *No hi havia altre a fer que rebel·lar-se*).

Molt més usual que *altre*, que sembla més aviat propi, només amb certs verbs de significació molt general, com *fer*, *dir*, etc. (*No hi havia altre a dir que...*), és el conjunt *altra cosa*, que té també, per tant, un valor neutre, i que segurament mereixia d'ésser destacat, com una locució pronominal, en els articles dels diccionaris. Representant l'exemple indicat, podríem dir igualment, amb el mateix valor, *No hi havia altra cosa a fer que resignar-se* (o, els inconfornistes, *que rebel·lar-se*). A l'article «abassegar», del Diccionari Fabra, trobem un exemple d'aquest conjunt o locució, reforçat amb el mot adversatiu *sinó*, cosa emmena la caiguda de la conjunció que: *L'avar no somnia altra cosa que *sinó* abassegar or.*

L'ús del conjunt *altra cosa* s'alterna amb el d'altres solucions gramaticals com *només*, *sola-ment*, *no... sinó* i, sobretot, *res més*, que és la que hi observa una equivalència més exacta. En frases com *Només té un fill* o *No té sinó un fill* no podríem recórrer a *altra cosa*, però en lloc de *Només feia que plorar* o *No feia sinó plorar* podríem dir *No feia altra cosa que plorar* o *No feia res més que plorar*. Però *altra cosa* pot referir-se no solament a accions sinó també a coses materials, encara que sempre amb un valor ampli o genèric: *No hi havia altra cosa que quatre mobles vells*, *Aquelles regions no eren altra cosa que deserts*.

No sempre és prou clar si cal fer precedir els adjectius *altre* o *altra* per l'article indefinit corresponent: *un altre* i *una altra*.

Hi ha casos que semblen admetre totes dues solucions, però és si més no evident que la locució *altra cosa* rebutja decididament l'article, amb el qual perdria el valor neutre. Per reacció contra la supressió abusiva d'aquest article davant *altre* (o *altra*) algú l'introdueix indegudament en una oració com *No sap fer altra cosa que esperar*.

Albert Jané